

Te veel fraaie kreten, te weinig salaris voor leraren

door Ralph Hanzen

Het jargon in de laatste nota van het ministerie van onderwijs typeert hoe ver de overheid en het management afstaan van de onderwijsrealiteit. Een aantal zaken is voor leraren niet nieuw: „In de aanpak van verandering blijkt (...) dat wat de schoolleiding (...) zégt niet altijd overeenkomt met wat ze dóet.” Deze vaststelling getuigt van een verfrissende eerlijkheid. Het beleid blijkt nog altijd te worden opgelegd, terwijl schoolleidingen het tegenovergestelde beweren.

De overheid erkent dat de vrijheid die scholen steeds meer krijgen, niet bij docenten terechtkomt. Integendeel, het management trekt de teugels aan. De nota erkent de onvrede die bij docenten al jarenlang bestaat. Laten we dat – in het kader van 'beter-laat-dan-nooit' – een goede vaststelling noemen. Er moet op korte termijn echter wel uit een ander vaatje getapt worden.

In de praktijk leidt de vernieuwingsmantra, die in didactische zin aan de 'nieuwe leren'-dogmatiek is gekoppeld, tot aanstelling van onbevoegde onderwijskrachten. De nota geeft aan dat onbevoegden ruim 30 procent van de lessen in het middelbaar onderwijs verzorgen. De tendens is grote groepen leerlingen te laten begeleiden en coachen door onbevoegde, goedkope 'onder-

wijsmedewerkers' in steeds groter wordende onderwijsinstellingen. Is deze vernieuwing dan tóch gewoon een bezuiniging?

De overheid trekt steeds meer haar handen af van het onderwijs. Slechts 7 procent van de scholen is in staat het verplichte aantal lessen te verzorgen. Het wordt tijd dat ouders en leerlingen het schoolmanagement ter verantwoording roepen en openheid eisen.

Wordt er dan op zijn minst goed voor de leraren gezorgd? Wat opvalt is dat een academisch opgeleide man van 45 met een voltijds baan in het onderwijs gemiddeld 48 procent minder verdient dan zijn vroegere studiegenoot aan de universiteit die voor het bedrijfsleven heeft gekozen. De overheidsgelden moeten drastisch worden herverdeeld: minder opperhoofden, meer Indianen.

Een hoog salaris vergoedt niet alles, maar de verschillen met het bedrijfsleven zo laten oplopen, is te zot voor woorden.

Meer marktwerking in het onderwijs betekent samenhang tussen kwaliteit en beloning. Beleidsmakers beweren dat het onderwijs aantrekkelijk moet zijn voor hoogopgeleiden en dat er een kwaliteitsimpuls moet komen. Hun beleid heeft tot op heden niets opgeleverd.

Ralph Hanzen was tot dit jaar leraar wiskunde en is bestuurslid van de vereniging Beter Onderwijs Nederland.